

I Sanc' e i More' an da li nosi tradizüu d'Abriga

*Stori d'ótar tep quèl da li üsansi an dai nos paes,
ma an ga se amò nó, a' se sèmpar menu a regurdà,
quel che da tep luntà l'era d'üsanza fa'.*

*Li funziüu an gesa l'e sèmpar quili:
Mèsa, uespui, adurazüu e uisita ai cimiteri.
Da nöf al gh'era che al dopu misdi di Sanc',
an uaua al cimiteri, ma cun l'intensüu da,
tö i nos more' e purtai a ca' nosa.*

*Naturalmènt sól simbolicamènt,
ma par nöo tzetasc d'ilóra,
am uiuea la situaziüu cuma sa la füs uera.
Da modu che purtät i nos more' a ca',
an quèla sera lór era gliò cun nó a pregà.*

*Par l'ucasüu i disea al rusari 'ntrech,
e la singolarità l'era che, prima da 'ndà a durmi,
da lagà an ciapèl da minestra, par loro, sóta al tau.
E al di a dre m'ai cumpagnaua, da nöf al cimiteri.*

*Tradizüu miga propi amada dai tzetasc'.
Quel da uèch par ca' i nos more', se pür par ina sera;
l'era miga tat gradeul d'acetà.
Par quest, rièurtai al cimiteri l'era ina liberaziüu,
cuma a di: "ugnun a so ca; more da là e uif da scià"*

Luisa Moraschinelli/ i "MORTI 2013

Non funziona per www.abriga.it